

GREENPEACE

5 Σεπτεμβρίου 2025

Κοινές θέσεις Οικολογικής Εταιρείας Ανακύκλωσης & Greenpeace Ελλάς

ΘΕΡΜΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ - ΚΑΥΣΗ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ: ΑΧΡΕΙΑΣΤΗ, ΑΚΡΙΒΗ, ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ, ΔΕΣΜΕΥΤΙΚΗ

Η θερμική επεξεργασία των απορριμμάτων (καύση, πυρόλυση, αεριοποίηση) επανέρχεται στη δημόσια σφαίρα με την πρόσφατη διαβούλευση του ΥΠΕΝ για την Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) των 6 μονάδων καύσης στην Ελλάδα, χωρίς ανοικτή διαδικασία δημοσιοποίησης των απόψεων/παρεμβάσεων πολιτών και φορέων, δεδομένου ότι αυτές μπορούν να κατατεθούν μόνο ηλεκτρονικά προς την αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠΕΝ.

Όμως, πριν σχολιαστούν οι γενικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις, που εμπεριέχονται στη ΣΜΠΕ και που -όπως αναφέρεται- θα εξειδικευτούν και θα αντιμετωπιστούν στις ΑΕΠΟ των έργων, προέχει να γίνει διαβούλευση για το εάν πραγματικά χρειάζεται η Ελλάδα σήμερα να μπει στο δρόμο της θερμικής επεξεργασίας απορριμμάτων και συγκεκριμένα της καύσης. Για το λόγο αυτό, παρακάτω παρατίθενται και αξιολογούνται βασικά ερωτηματικά για κρίσιμα σημεία της ΣΜΠΕ και τίθενται θέματα και δεδομένα στη συζήτηση, προκειμένου να κριθεί η αναγκαιότητα ή όχι της καύσης απορριμμάτων στην Ελλάδα.

- 1. Τι ισχύει για την ελαχιστοποίηση της υγειονομικής ταφής στο 10% των παραγόμενων Αστικών Στερεών Αποβλήτων (ΑΣΑ) έως το 2030;** Το Εθνικό Σχέδιο Διαχείρισης Αποβλήτων (ΕΣΔΑ) 2020-2030 και ο νόμος 4819/2021 θέτουν ως στόχο την ελαχιστοποίηση της υγειονομικής ταφής στο 10% των παραγόμενων Αστικών Στερεών Αποβλήτων (ΑΣΑ) έως το 2030. Είναι κοινή εκτίμηση των εμπλεκόμενων στη Διαχείριση Στερεών Αποβλήτων (ΔΣΑ), ότι ακόμη και εάν υπάρξει συναίνεση στη δημιουργία μονάδων θερμικής επεξεργασίας, είναι βέβαιο ότι δεν θα επιτευχθεί ο στόχος μέχρι το 2030, αφού η πολιτική συγκυρία με τις εκλογές που πλησιάζουν, η χωροθέτηση, η

GREENPEACE

αδειοδότηση, η χρηματοδότηση και η κατασκευή τέτοιων εγκαταστάσεων είναι χρονοβόρες και πολύπλοκες διαδικασίες και απαιτούν σίγουρα πάνω από 5 έτη. **Επισημαίνεται ότι, παρότι η Ευρωπαϊκή Οδηγία δίνει χρονικό ορίζοντα του στόχου αυτού έως το 2035 με δυνατότητα παράτασης έως το 2040, ως χώρα έχουμε θέσει -με το ΕΣΔΑ 2020 – 2030 και το νόμο 4819/2021- τον χρόνο επίτευξης του στόχου ταφής < 10% κατά 5-10 χρόνια νωρίτερα από το κοινοτικό θεσμικό πλαίσιο. Άρα, υπάρχουν τα χρονικά περιθώρια, ώστε με κατάλληλες πολιτικές να πετύχουμε το στόχο ταφής και χωρίς μονάδες καύσης μέχρι το 2035 και χωρίς τον κίνδυνο προστίμων από την ΕΕ!**

2. Στην ευρωπαϊκή και εθνική νομοθεσία ισχύει η ακόλουθη ιεράρχηση στα απόβλητα: α. πρόληψη, β. προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, γ. ανακύκλωση, δ. άλλου είδους ανάκτηση, όπως ανάκτηση ενέργειας. Παράλληλα, το ΕΣΔΑ 2020-2030, το Εθνικό Σχέδιο Πρόληψης και η εθνική νομοθεσία θέτουν στόχους για αύξηση της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και της ανακύκλωσης των ΑΣΑ τουλάχιστον σε ποσοστό 55% κ.β. μέχρι το 2025, 60% κ.β. μέχρι το 2030 και 65% κ.β. μέχρι το 2035, προβλέποντας -μεταξύ άλλων- τη χωριστή συλλογή νέων ρευμάτων αποβλήτων, την αύξηση της Διαλογής στην Πηγή (ΔσΠ), την επιτάχυνση της εφαρμογής του «Πληρώνω Όσο Πετάω» (ΠΟΠ), την ενίσχυση των Κέντρων Διαλογής Ανακυκλώσιμων Υλικών (ΚΔΑΥ), σχεδιαστικές παρεμβάσεις για την μεγαλύτερη δυνατή ανάκτηση υλικών στις νέες ΜΕΑ/ΜΑΑ και επιπλέον την υλοποίηση προγραμμάτων πρόληψης, καθώς και ενημέρωσης & ευαισθητοποίησης των πολιτών. Εντούτοις, ενώ δεν έχουν δρομολογηθεί αποτελεσματικά όλες οι κατά καιρούς εξαγγελθείσες σχετικές πολιτικές για την επίτευξη αυτών των στόχων, επιταχύνεται από την πολιτεία ως λύση η καύση. **Εάν όμως επενδύσουμε δυναμικά και συστηματικά στην Πρόληψη και σε πολιτικές Ανακύκλωσης/Κομποστοποίησης και Εναλλακτικής Διαχείρισης, σύμφωνα και με την επίσημη ιεράρχηση στα απόβλητα, υποστηρίζουμε ότι όχι μόνο προλαβαίνουμε, αλλά μπορούμε και να υπερβούμε το στόχο της κοινοτικής νομοθεσίας για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση των ΑΣΑ στην πηγή σε ποσοστό ακόμη και μεγαλύτερο του 65 % κ.β. μέχρι το 2035.**

GREENPEACE

3. **Παράγει ενέργεια η καύση και πόση;** Ο κύριος στόχος της καύσης είναι η τελική διαχείριση απορριμμάτων ή υπολειμμάτων από Μονάδες Επεξεργασίας Απορριμμάτων (ΜΕΑ) ή από Μονάδες Ανάκτησης Ανακύκλωσης (ΜΑΑ). Ταυτόχρονα, ναι, **παράγει η καύση ελάχιστη ενέργεια σε σχέση με το μέγεθος της επένδυσης (ηλεκτρική ή θερμική) με ισχύ λίγες δεκάδες MW, που όμως θα μπορούσε να παραχθεί με επιπλέον ένα ή δύο αιολικά ή φωτοβολταϊκά πάρκα και με ελάχιστες συγκριτικά επιπτώσεις και κόστος.** Το σημαντικότερο όμως είναι ότι η Πρόληψη/Ανακύκλωση εξοικονομεί πολύ περισσότερη ενέργεια από την παραγόμενη ενέργεια από την καύση, που ανάλογα με το υλικό κυμαίνεται παραπάνω από 2,2 φορές για τα λάστιχα, 3-7 φορές για τα διάφορα είδη χαρτιού, 30 φορές για το γυαλί, έως 347 φορές για αλουμινένια κουτιά! **Ταυτόχρονα, η Πρόληψη, η Επαναχρησιμοποίηση και η Ανακύκλωση μειώνουν πολύ σημαντικά και το συνολικό περιβαλλοντικό και ανθρακικό αποτύπωμα των υλικών, δεδομένα που δεν έχουν ληφθεί υπόψη στο Μηδενικό Σενάριο της ΣΜΠΕ (Πηγή: [ΕΔΩ](#)).**
4. **Υπάρχουν επιπτώσεις στο περιβάλλον και στην υγεία στην περιοχή γύρω από σύγχρονα εργοστάσια καύσης;** Παρά τη σύγχρονη τεχνολογία μείωσης των πολύ υψηλών εκπομπών του παρελθόντος από μονάδες καύσης, σαφώς και εκπέμπονται και σήμερα στις γύρω περιοχές των μονάδων καύσης επικίνδυνοι αέριοι ρύποι. Πρόσφατα δεδομένα και αποτελέσματα βιοπαρακολούθησης σε περιοχές με μονάδες καύσης σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες, μας δίνουν μια σαφή εικόνα της κατάστασης των περιοχών. Λεπτομερής ανάλυση συγκεντρωμένων δειγμάτων που διερευνήθηκαν σε περιοχές τέτοιων εγκαταστάσεων, αποκάλυψε υψηλά επίπεδα τοξικών & επίμονων οργανικών ρύπων (POPs) σε τρόφιμα και στη γειτονική βλάστηση. Αυτοί οι ρύποι (POPs) περιλαμβάνουν ουσίες, όπως βαρέα μέταλλα, διοξίνες, PFAS κ.α. που συχνά αποκαλούνται «σιωπηλοί δολοφόνοι», λόγω της τοξικής, βιοσυσσωρεύσιμης και μακροχρόνιας φύσης τους. Συγκεκριμένες επιδράσεις των POPs περιλαμβάνουν καρκίνο, βλάβες στο νευρικό σύστημα, αναπαραγωγικές διαταραχές και διαταραχή του ανοσοποιητικού συστήματος (ενδεικτικές πηγές από πρόσφατες έρευνες σε ευρωπαϊκές χώρες: [ΕΔΩ](#), [ΕΔΩ](#) και [ΕΔΩ](#)). Άλλο ένα περιβαλλοντικό και διαχειριστικό πρόβλημα των μονάδων καύσης είναι ότι παράγουν σημαντικές

GREENPEACE

ποσότητες στερεών υπολειμμάτων, μεταξύ των οποίων και επικίνδυνων στερεών. Στη ΣΜΠΕ αναφέρεται ότι μπορεί να αξιοποιηθούν σε διάφορες εναλλακτικές χρήσεις, αλλά αυτό προϋποθέτει επιπλέον κόστος για τις μονάδες. Η εμπειρία στην Ευρώπη είναι ότι αυτά τα στερεά υπολείμματα (16 εκατ. τόνοι ετησίως στην ΕΕ - Πηγή: [ΕΔΩ](#)) πηγαίνουν κυρίως για ταφή σε κατάλληλους χώρους, που δεν υπάρχουν στην Ελλάδα. Άρα, και το επιχείρημα ότι μετά την καύση μηδενίζονται τα προς ταφή υλικά είναι προς απόδειξη και θα κριθεί στις τελικές τεχνικές μελέτες των μονάδων από την ενδεχόμενη αξιοποίηση των υπολειμμάτων για εναλλακτικές χρήσεις.

5. **Δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας η θερμική επεξεργασία;** Ναι, δημιουργεί 1-3 θέσεις εργασίας για κάθε περίπου 10.000 τόνους που καίει, όπως και η ταφή. Εάν, όμως, υιοθετήσουμε το εναλλακτικό σενάριο χωρίς καύση, οι νέες θέσεις εργασίας μπορεί να είναι έως και εκατοντάδες φορές περισσότερες (!) (Πηγή: [ΕΔΩ](#)), ανάλογα σε ποια κατηγορία υλικών κάνουμε πρόληψη, ανακύκλωση, κομποστοποίηση ή εναλλακτική διαχείριση. Π.χ. η επεξεργασία 10.000 τόνων αντίστοιχων υλικών δημιουργούν: α) 7 νέες θέσεις εργασίας, εάν αφορούν υλικά κομποστοποίησης, β) 15-55 νέες θέσεις εργασίας, εάν είναι υλικά που πάνε σε μονάδες που βασίζονται στην ανακύκλωση ή στην ανακατασκευή, γ) 200-350 νέες θέσεις εργασίας, εάν είναι υλικά που πάνε σε επαναχρησιμοποίηση ρουχισμού (Πηγή: [ΕΔΩ](#)), δ) 350-700 νέες θέσεις εργασίας, εάν είναι αντικείμενα οικιακής χρήσης προς επαναχρησιμοποίηση, ε) 600 - min 700 νέες θέσεις εργασίας, εάν είναι ηλεκτρικός ή ηλεκτρονικός εξοπλισμός προς επισκευή/επαναχρησιμοποίηση. **Άρα, το κρίσιμο σημείο και για τις νέες θέσεις εργασίας είναι η Διαλογή στην Πηγή (ΔσΠ), που είναι στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση από την καύση, η οποία απλώς ανακτά μόνο μία φορά το ενεργειακό περιεχόμενο των υλικών, που καίγονται.**

6. **Τα νούμερα της ΣΜΠΕ σε σχέση με τις παραγόμενες ποσότητες προς καύση δημιουργούν πολλά ερωτηματικά:** Όπως αναφέρθηκε, το 2035 με βάση τους ευρωπαϊκούς στόχους πρέπει η Ελλάδα να επιτύχει Διαλογή στην Πηγή (ΔσΠ) των Αστικών Στερεών Αποβλήτων (ΑΣΑ) κατ' ελάχιστο 65%, άρα το υπόλοιπο 35% (~max 1.800.000 τόνοι) θα οδηγείται σε Μονάδες Επεξεργασίας Απορριμμάτων

GREENPEACE

(ΜΕΑ) ή Μονάδες Ανάκτησης Ανακύκλωσης (ΜΑΑ), όπου μπορεί, με βελτίωση του σχεδιασμού τους, να ανακτηθεί κατ' ελάχιστο το 40-55% της εισερχόμενης σε αυτές ποσότητας. **Άρα, για την ενεργοβόρο βιομηχανία και τις μονάδες καύσης περισσεύουν το 2035 περίπου 810.000 - 1.080.000 τόνοι, ενώ στη ΣΜΠΕ υπερεκτιμώνται σε περίπου 1.311.000 τόνους.**

7. **Στη ΣΜΠΕ μειώθηκε αυθαίρετα η ποσότητα δευτερογενών καυσίμων προς την ενεργοβόρο βιομηχανία προς όφελος της καύσης:** Σύμφωνα με το Βασικό Σενάριο στη ΣΜΠΕ, η ενεργοβόρος βιομηχανία αναφέρεται ότι θα απορροφήσει το 2035 μόνο ~133.000 τόνους δευτερογενών καυσίμων, ενώ θα μπορούσε να απορροφήσει όλη την ποσότητα δευτερογενών καυσίμων κλάσης μέχρι 3 (με υψηλή θερμογόνο δύναμη και συμβατές προδιαγραφές), που εκτιμάται το 2035 σε ~620.000 τόνους και μάλιστα με πολύ μικρότερο «Τέλος Εισόδου» (εκτιμάται σε 10-20€/t). Άρα, για τις μονάδες καύσης ή για ταφή θα περίσσευαν μόνο $\sim 1.311.000 - 620.000 = 691.000$ τόνοι, σύμφωνα με τη ΣΜΠΕ ή $(810.000 \text{ ή } 1.080.000) - 620.000 = 190.000 - 460.000$ τόνοι, σύμφωνα με τις δικές μας εκτιμήσεις (όπως αναφέρεται στο εδάφιο 6 του παρόντος). Ακόμη και στη δυσμενέστερη εκτίμηση ποσότητας 460.000 τόνων για ταφή το 2035, θα έχει επιτευχθεί ο στόχος για ταφή <10% και συγκεκριμένα η ταφή θα είναι στο ~8-9%. **Άρα, και στο δυσμενέστερο σενάριο χωρίς καύση, η χώρα μπορεί να επιτύχει το στόχο ταφής <10% των παραγόμενων ΑΣΑ και μάλιστα με πολύ μικρότερο κόστος.**

8. **Ποιο είναι το κόστος της καύσης;** Δεν έχει μέχρι στιγμής παρουσιαστεί κάποια επίσημη αναλυτική και ολοκληρωμένη προσέγγιση του κόστους της καύσης των 6 μονάδων του Βασικού Σεναρίου της ΣΜΠΕ. Είναι βέβαιο ότι οι 6 μονάδες καύσης του Βασικού Σεναρίου (π.χ. για συνολική δυναμικότητα 1.400.00 τόνοι ετησίως) απαιτούν δυσθεώρητα αρχικά κεφάλαια, που σαφώς θα ξεπεράσουν το 1 δις ευρώ και τα οποία δεν χρηματοδοτούνται από ευρωπαϊκούς πόρους. Αυτό το αρχικό κόστος επένδυσης θα είναι μεγαλύτερο ακόμη και από το συνολικό κόστος κατασκευής των 30-35 μονάδων ΜΕΑ/ΜΑΑ, που ήδη λειτουργούν ή δρομολογούνται στην Ελλάδα! Επειδή αυτά τα κεφάλαια θα προέλθουν από ιδιώτες επενδυτές και τραπεζικό δανεισμό, γίνεται αντιληπτό ότι

GREENPEACE

θα πρέπει να δεσμευτούν οι τοπικές κοινωνίες για αρκετές δεκαετίες και να τροφοδοτούν αυτές τις μονάδες με τις ποσότητες που αναφέρονται στη ΣΜΠΕ, καθώς και το τελικό “Τέλος Εισόδου” (Gate Fee) που θα τεθεί. Για να προσδιοριστεί το πραγματικό και συνολικό κόστος της καύσης θα πρέπει να συνυπολογιστούν τουλάχιστον οι εξής κατηγορίες κόστους ή/και εσόδων: α) κόστος μελέτης & κατασκευής, ενώ σε κάθε έτος λειτουργίας των μονάδων καύσης θα υπάρχει και ένα πολύ σημαντικό ποσό για την αποπληρωμή της αρχικής επένδυσης, β) χρηματοοικονομικό κόστος, επειδή το μεγαλύτερο μέρος της χρηματοδότησης θα είναι με δανεισμό, γ) λειτουργικό κόστος, όπου περιλαμβάνεται και το κόστος διαχείρισης επικίνδυνων και τοξικών υλικών, που λόγω έλλειψης χώρων διάθεσης ή εγκαταστάσεων, μπορεί να χρειαστεί να μεταφερθούν στο εξωτερικό με μεγάλο κόστος, δ) κόστος αποσβέσεων, διότι η λειτουργία τέτοιων μονάδων είναι για πολύ περισσότερα έτη από 25-35 έτη της διάρκειας του ΣΔΙΤ, ε) κέρδος επενδυτών, στ) κόστος μεταφοράς από τους ΟΤΑ στις μονάδες, που διαφέρει σημαντικά από περιοχή σε περιοχή, ζ) κόστος διαθέσιμης γης, που ποικίλει ανάλογα με την χωροθέτηση/ εξεύρεση διαθέσιμων γηπέδων για τις προτεινόμενες μονάδες, που είναι άγνωστα δεδομένα έως τώρα, η) έσοδα από πώληση ενέργειας ή/και έσοδα από επιδότηση ΑΠΕ, θ) έσοδα από πωλήσεις υλικών (κυρίως σίδηρος), ι) πιθανή επιβάρυνση με ΦΠΑ, διότι θα λειτουργούν τις μονάδες ιδιώτες. **Από τον λεπτομερή προσδιορισμό των προηγούμενων κατηγοριών κόστους/εσόδων προκύπτει το καθαρό κόστος των μονάδων καύσης και προσδιορίζεται το «Τέλος Εισόδου – Gate Fee», που θα πληρώνουν οι ΦΟΔΣΑ/ΟΤΑ σε €/t.** Από την διεθνή εμπειρία και τα βασικά δεδομένα που έχουμε μέχρι στιγμής υπόψη μας για το Βασικό Σενάριο και για ΣΔΙΤ 35 ετών, εκτιμάται ότι **το μέσο «Τέλος Εισόδου» μαζί με το μέσο κόστος μεταφοράς για τους ΟΤΑ, χωρίς ΦΠΑ, θα είναι της τάξης των 170-255 €/t και αυτό θα πρέπει να πληρώνεται για τα επόμενα 35 έτη.** Θα υπάρξουν και πολλές περιπτώσεις ΟΤΑ, που λόγω μεγάλης απόστασης ή νησιωτικότητας θα έχουν κόστος και μεγαλύτερο από 255€/t. Με βάση τις ποσότητες των δευτερογενών καυσίμων της ΣΜΠΕ που θα οδηγούνται για καύση και ενεργοβόρες βιομηχανίες το 2035, και εάν όλο αυτό το κόστος αποφασιστεί να πληρώνεται από τους ΦΟΔΣΑ/ΟΤΑ, τότε το ετήσιο κόστος για τους ΦΟΔΣΑ/ΟΤΑ της Ελλάδας, χωρίς ΦΠΑ, εκτιμάται ότι θα είναι της τάξης των

GREENPEACE

200-300 εκατ. € ετησίως για τις επόμενες δεκαετίες. Εάν το ΣΔΙΤ γίνει για 25 έτη, τότε τα προηγούμενα ετήσια κόστη αυξάνονται κατά ~6%. Σε αυτό τον υπολογισμό δεν έχει ληφθεί υπόψη και το κόστος από την προβλεπόμενη ένταξη των μονάδων καύσης στο Σύστημα Εμπορίας Δικαιωμάτων Εκπομπών (ΣΕΔΕ) (όπως αναφέρεται και στο εδάφιο 9 του παρόντος).

9. **Η ένταξη των μονάδων καύσης στο Σύστημα Εμπορίας Δικαιωμάτων Εκπομπών (ΣΕΔΕ) θα αυξήσει το τελικό κόστος της καύσης:** Στο κόστος των μονάδων καύσης θα πρέπει να ληφθεί υπόψη και το κόστος που θα επωμιστούν, όπως αναμένεται, από το 2028 οι μονάδες καύσης ανά την Ε.Ε. λόγω της συμμετοχής τους στο σύστημα εμπορίας ρύπων (ΣΕΔΕ), με αποτέλεσμα να αυξηθεί σημαντικά το “Τέλος Εισόδου” (Gate Fee). Σήμερα, η χρέωση στην Ε.Ε. ανά παραγόμενο τόνο CO₂ από μη βιογενές καύσιμο είναι 70 €/t CO₂ και εκτιμάται από διεθνείς οίκους ότι μπορεί -με συντηρητικές εκτιμήσεις- να κυμανθεί το 2035 σε 134-187 €/t CO₂ (σύμφωνα με την έγκυρη εταιρεία συμβούλων Aurora, Ιούλιος 2025). Επισημαίνεται ότι, το Εθνικό Σχέδιο για την Ενέργεια και το Κλίμα - ΕΣΕΚ (πηγή: Εφ. Κυβερν. τεύχος Β’ 6983/19-12-2024) αναφέρει ότι αυτό το κόστος ανά παραγόμενο τόνο CO₂ θα είναι 140€/t και 490€/t τα έτη 2035 και 2050 αντίστοιχα! Μία άλλη παράμετρος που θα επηρεάσει αυτό το κόστος CO₂ είναι και το ποσοστό των μη βιογενών προς καύση υλικών, που είναι κυρίως τα πλαστικά και τα συνθετικά κλωστοϋφαντουργικά κ.α., που επιβαρύνονται από την εμπορία ρύπων και που θα παράγονται από τις ΜΕΑ/ΜΑΑ που θα λειτουργούν το 2035. Το ποσοστό αυτό δεν είναι γνωστό σήμερα και για την οικονομία των παρόντων εκτιμήσεων θεωρήθηκε ότι θα κυμαίνεται από 5-10%. Χρησιμοποιώντας αυτά τα ποσοστά μη βιογενών υλικών, καθώς και τις συντηρητικές εκτιμήσεις κόστους της Aurora, τότε εκτιμάται ότι θα προκύπτει ένα επιπλέον συντηρητικό κόστος στο “Τέλος Εισόδου” (Gate Fee) των μονάδων καύσης, που θα κυμαίνεται από 19-53 €/t για τις εισερχόμενες ποσότητες στις μονάδες καύσης. Το σίγουρο είναι ότι αυτή η επιπλέον χρέωση, που θα προκύψει, θα προστεθεί στο εκτιμώμενο κόστος των 170-255 €/t και θα φτάσει να κυμαίνεται το 2035 σε 189-308 €/t!!! **Άρα, το συνολικό κόστος των μονάδων καύσης από το 2035 και μετά θα κυμαίνεται σε 223-363 εκατ. € ετησίως για τις επόμενες δεκαετίες με αυξητικές διαχρονικές**

GREENPEACE

τάσεις. Αυτό το κόστος προέκυψε από σχετικά συντηρητικές εκτιμήσεις, για ΣΔΙΤ για 35 έτη και χωρίς να επιβαρυνθεί με ΦΠΑ. Για ΣΔΙΤ για 25 έτη το κόστος αυτό θα είναι ~6% υψηλότερο σε ετήσια βάση. Το ποιος θα το πληρώσει αυτό το συνολικό κόστος είναι ένα μεγάλο θέμα προς συζήτηση. Εάν επιδοτηθεί από την πολιτεία η κατασκευή ή η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας ή δοθούν άλλες προνομιακές επιδοτήσεις (π.χ. επιτοκίου), τότε το κόστος προς τους ΦΟΔΣΑ/ΟΤΑ θα είναι μικρότερο, αλλά πάλι όλες οι πιθανές προνομιακές επιδοτήσεις, το πιο πιθανό, θα πληρωθούν τελικά από την κοινωνία μέσα από φόρους ή λογαριασμούς ηλεκτρικού ρεύματος.

10. **Αύξηση δημοτικών τελών λόγω καύσης:** Εάν όλο το εκτιμώμενο συντηρητικό κόστος των 223-363 εκατ. € του 2035 επιβαρύνει τα δημοτικά τέλη των ΟΤΑ, τότε εκτιμάται ότι **πρέπει να αυξηθούν τα δημοτικά τέλη μεσοσταθμικά κατά 17-28%, κατ' ελάχιστο**, σε όλους τους ΟΤΑ και το πιο πιθανό θα είναι να είμαστε σε αύξηση κοντά στο άνω όριο των 28%, διότι έχουν γίνει σχετικά συντηρητικές εκτιμήσεις στις προσεγγίσεις του κόστους. Περιμένουμε: α) την επίσημη ανάλυση κόστους από την πολιτεία με την παρουσίαση όλων των δεδομένων για τις 6 μονάδες καύσης, β) τις επιλογές που θα γίνουν από την πολιτεία για ενδεχόμενες ενισχύσεις ή επιδοτήσεις των μονάδων, καθώς και γ) τις εξελίξεις για το κόστος της ένταξης των μονάδων καύσης στο Σύστημα Εμπορίας Δικαιωμάτων Εκπομπών (ΣΕΔΕ), ώστε να μπορεί να γίνει μία ακριβέστερη συγκριτική αξιολόγηση του κόστους. **Είναι βέβαιο όμως ότι το κόστος της καύσης είναι σαφώς πολύ υψηλό, ανεξάρτητα από το πως θα καλυφθεί.**

11. Στη ΣΜΠΕ αναφέρεται ότι με την έναρξη της καύσης θα εξοικονομηθεί το σημερινό «Τέλος Ταφής» από τους ΟΤΑ: Αυτό **δεν ισχύει**, διότι το «Τέλος Ταφής» είναι σήμερα κατά 85% ανταποδοτικό για τους ΟΤΑ, ενώ το υπόλοιπο 15% αφορά έργα που βοηθάνε τους ΟΤΑ, όπως αποκατάσταση ΧΑΔΑ ή ενίσχυση απομακρυσμένων ΟΤΑ. Άρα, το «Τέλος Ταφής» το παίρνουν (ή θα το πάρουν) πίσω σήμερα οι ΟΤΑ, ενώ με την λειτουργία της καύσης σε ό,τι θα πληρώνουν δεν θα έχουν καμία επιστροφή. **Άρα, πρακτικά με την λειτουργία των μονάδων καύσης δεν θα έχουν κάποια εξοικονόμηση οι ΟΤΑ, όπως προβλέπεται σήμερα με το «Τέλος Ταφής».**

GREENPEACE

12. Στη ΣΜΠΕ, το Μηδενικό Σενάριο (μη δημιουργία των 6 μονάδων καύσης) προβλέπει ότι δεν επιτυγχάνεται ο στόχος ταφής <10%: Όμως σε παλαιότερες αναλυτικές προσεγγίσεις του 2010-2012 από τις υπογράφουσες ΠΜΚΟ (Δ.Τ. [ΕΔΩ](#)) (για Αττική [ΕΔΩ](#) και Κρήτη [ΕΔΩ](#)) και πρόσφατη προσέγγιση του WWF (για όλη την Ελλάδα), εξετάσθηκαν Πράσινα Εναλλακτικά Σενάρια χωρίς καύση, όπου παρουσιάζεται ότι είναι εφικτός ο στόχος ταφής <10% για το έτος 2035, με αύξηση της Πρόληψης και ΔσΠ υλικών προς Ανακύκλωση και Κομποστοποίηση, εάν βέβαια αξιοποιηθεί και ένα μέρος από τα περίπου 223-363 εκατ. € ετησίως, που απαιτεί η καύση για μερικές δεκαετίες από τους ΟΤΑ (όπως προκύπτει και από τα παραπάνω εδάφια). Μάλιστα, η ίδια η ΣΜΠΕ στο Μηδενικό Σενάριο αναφέρει ότι εάν όλες οι ποσότητες δευτερογενών καυσίμων, κλάσης μέχρι 3, οδηγηθούν στην ενεργοβόρο βιομηχανία, τότε η Ελλάδα απέχει 200.000-250.000 τόνους (4-5% πάνω από το στόχο του 10%) από το να επιτύχει το στόχο ταφής <10%. Αυτή η ποσότητα μπορεί άνετα να μειωθεί με δράσεις Πρόληψης, που υποτιμώνται συστηματικά μέχρι σήμερα από όλους τους εμπλεκόμενους με την ΔΣΑ. Άρα, σύμφωνα και με την ίδια τη ΣΜΠΕ, είμαστε πολύ κοντά στην επίτευξη του στόχου ταφής <10% το 2035 και μετά, χωρίς την καύση.
13. Σαν βασικό συμπέρασμα από την σύγκριση της Καύσης με το [Πράσινο Εναλλακτικό Σενάριο](#) υποστηρίζουμε ότι η Ελλάδα μπορεί χωρίς καύση να επιτύχει τους ευρωπαϊκούς στόχους και μάλιστα ελαχιστοποιώντας το οικονομικό, κοινωνικό και περιβαλλοντικό κόστος για τους ΟΤΑ και τους δημότες.

GREENPEACE

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΑΣΑ: ΑΣΤΙΚΑ ΣΤΕΡΕΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ

ΔΣΑ: ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΣΤΕΡΕΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

ΔσΠ: ΔΙΑΛΟΓΗ ΣΤΗΝ ΠΗΓΗ

ΕΕ: ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΕΣΔΑ: ΕΘΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

ΜΑΑ: ΜΟΝΑΔΑ ΑΝΑΚΤΗΣΗΣ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗΣ

ΜΕΑ: ΜΟΝΑΔΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ

ΟΤΑ: ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΠΟΠ: ΠΛΗΡΩΝΩ ΌΣΟ ΠΕΤΑΩ

ΣΜΠΕ: ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

ΥΠΕΝ: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΦΟΔΣΑ: ΦΟΡΕΑΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΣΤΕΡΕΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ